

SĄD

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2016 r. – Ateknea Solutions Catalonia/Komisja

(Sprawa T-69/16)

(2016/C 165/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ateknea Solutions Catalonia, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci M. Troncoso Ferrer, C. Ruixó Claramunt i S. Moya Izquierdo)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- stwierdzenie, że Komisja naruszyła swoje zobowiązania umowne oraz nakazanie zapłaty przez tę instytucję na rzecz skarżącej całkowitej kwoty 1 634 990,62 EUR (odpowiadającej (i) 943 046,54 EUR z tytułu zadeklarowania kosztów CTT jako kosztów konsultantów wewnętrznych, wraz z odpowiadającymi im kosztami pośrednimi; (ii) 96 358,10 EUR z tytułu nienależnie żadanego odszkodowania ryczałtowego oraz (iii) 595 585,98 EUR z tytułu umownej odpowiedzialności odszkodowawczej) powiększonej o odsetki przewidziane w art. II.28.7 Umowy, naliczane według stawki stosowanej przez Europejski Bank Centralny do jego głównych operacji refinansowych, publikowanej w serii C *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*, obowiązującej pierwszego dnia miesiąca, w którym następuje termin płatności, powiększonej o trzy i pół punktu procentowego do czasu pełnej zapłaty;
- posiłkowo, nakazanie Komisji zapłaty na rzecz skarżącej całkowitej kwoty 1 303 303,98 EUR (odpowiadającej (i) 753 533,00 EUR z tytułu zadeklarowania kosztów CTT jako kosztów zasobów osoby trzeciej, wraz z odpowiadającymi im kosztami pośrednimi, (ii) 73 873,27 EUR z tytułu nienależnie żadanego odszkodowania ryczałtowego oraz (iii) 475 897,71 EUR z tytułu umownej odpowiedzialności odszkodowawczej) powiększonej o odsetki przewidziane w art. II.28.7 Umowy, naliczane według stawki stosowanej przez Europejski Bank Centralny do jego głównych operacji refinansowych, publikowanej w serii C *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*, obowiązującej pierwszego dnia miesiąca, w którym następuje termin płatności, powiększonej o trzy i pół punktu procentowego do czasu pełnej zapłaty; oraz
- obciążenie Komisji wszelkimi kosztami sądowymi.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga wniesiona przez skarżącą jest oparta na art. 272 TFUE w związku z klauzulą arbitrażową widniejącą w szeregu umów zawartych między skarżącą a Komisją Europejską w ramach 6. programu ramowego na rzecz badań i rozwoju technologicznego, (zwanego dalej „FP 6”).

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący dopuszczenia się przez Komisję oczywistych błędów w ocenie okoliczności faktycznych, co skutkuje naruszeniem Ogólnych Warunków mających zastosowanie do umów FP 6 oraz Wytucznych Finansowych.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady równego traktowania.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasad rządzących wykonywaniem umów przez Komisję, a mianowicie zasady dobrej wiary oraz zasady dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2016 r. – Ryanair i Airport Marketing Services/Komisja

(Sprawa T-77/16)

(2016/C 165/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ryanair Ltd (Dublin, Irlandia) oraz Airport Marketing Services Ltd (Dublin) (przedstawiciele: adwokaci G. Berrisch, E. Vahida i I. Metaxas-Maragkidis oraz B. Byrne, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 2 oraz art. 3, 4 i 5 decyzji Komisji Europejskiej – w zakresie w jakim dotyczy ona skarżących – z dnia 1 października 2014 r. w sprawie pomocy państwa SA.27339 uznającej, że Ryanair i Airport Marketing Services otrzymali bezprawną i niezgodną z rynkiem wewnętrznym pomoc od *Flugplatz GmbH Aeroville Zweibrücken* („FGAZ”)/*Flughafen Zweibrücken GmbH* („FZG”) oraz od Land Rhineland-Palatine; oraz
- obciążenie Komisji kosztami.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia w decyzji art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, zasady dobrej administracji oraz prawa skarżących do obrony, gdyż Komisja nie zezwoliła skarżącym na dostęp do akt postępowania wyjaśniającego oraz nie dała im możliwości skutecznego przedstawienia ich stanowiska.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE, gdyż Komisja błędnie zastosowała test prywatnego inwestora poprzez dokonanie łącznej analizy umowy w sprawie usług lotniskowych zawartej z Ryanairem oraz umowy w sprawie usług marketingowych zawartej z AMS. Ponadto Komisja błędnie odmówiła oparcia się na analizie porównawczej. Pośrednio, Komisja nie przypisała odpowiedniej wartości usługom marketingowym, błędnie odrzuciła uzasadnienia decyzji landu o zakupie takich usług, błędnie nie uwzględniła możliwości, że część usług marketingowych mogła zostać nabyta dla realizacji celów interesu ogólnego, oparła swoje wnioski na niepełnych i nieodpowiednich danych wykorzystanych do obliczenia rentowności, zastosowała nadmiernie krótki horyzont czasowy, niesłusznie oparła swą ocenę tylko na uzgodnionej trasie oraz pominęła efekty sieciowe, jakich osiągnięcia lotnisko mogło oczekiwać ze swych powiązań z Ryanairem.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE, gdyż Komisja nie wykazała selektywnego charakteru.